

WOJEWODA
WARMIŃSKO - MAZURSKI

Olsztyn, 14 września 2018 r.

PN.4131. 326 .2018

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2018 r., poz. 994 z późn. zm.), **stwierdzam nieważność uchwały Nr XLVIII/350/18 Rady Miejskiej w Rynie z dnia 29 sierpnia 2018 r.** w sprawie ustalenia maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz zasad usytuowania miejsc sprzedaży tych napojów na terenie Gminy Ryn **w części dotyczącej § 2 pkt 4 i pkt 5.**

UZASADNIENIE

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miejska w Rynie, na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, w związku z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r. poz. 487 z późn. zm.), podjęła uchwałę w sprawie ustalenia maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz zasad usytuowania miejsc sprzedaży tych napojów na terenie Gminy Ryn.

W § 2 pkt 4 uchwały, Rada postanowiła, że punkt sprzedaży napojów alkoholowych, który posiada zezwolenie na sprzedaż alkoholu do spożycia w miejscu sprzedaży musi być wyposażony w toaletę i umywalkę z bieżącą wodą. Natomiast w kolejny przepis § 2 stanowi z kolei, że zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży (na wynos) nie uprawniają do spożywania napojów alkoholowych przy miejscu sprzedaży (stoliki, ławki, parasole przed punktem) (pkt 5).

W ocenie organu nadzoru, Rada Miejska wprowadzając przedmiotowe regulacje, rażąco naruszyła prawo.

W myśl art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r. poz. 487 z późn. zm.), rada gminy ustala, w drodze uchwały, zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Ww. przepis dopuszcza zatem, aby rada gminy określiła w drodze uchwały zasady usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, a więc ogólne i uniwersalne normy, których celem jest ograniczenie dostępności alkoholu.

Podkreślić trzeba, iż utrwalone orzecznictwo sądów administracyjnych wskazuje, że pod pojęciem zasad usytuowania punktów sprzedaży i podawania napojów alkoholowych należy rozumieć ich rozmieszczenie w terenie, a w szczególności ich usytuowanie względem miejsc chronionych, takich jak np.: szkoły, inne placówki oświatowo-wychowawcze i opiekuńcze, miejsca kultu religijnego itp. (patrz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 17 marca 2009 r., sygn. akt: II SA/Ol 26/2009, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 9 czerwca 2010 r., III SA/Gl 130/2010 oraz

wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 maja 1994 r., sygn. akt SA/Gd 2824/93 i z dnia 18 marca 1994 r., sygn. akt SA/Gd 2818/93, OwSS 1994/2/73).

Zgodnie z definicją słownikową, usytuowanie to położenie, lokalizacja, umiejscowienie (Słownik synonimów, PWN, Warszawa 2007); umiejscowienie czegoś, to z kolei miejsce, jakie to coś zajmuje względem czegoś (Słownik języka polskiego, PWN, Warszawa 2007). W związku z powyższym realizacja przyznanej radzie gminy kompetencji powinna następować poprzez uchwalenie wytycznych (możliwych do realizacji), co do lokalizacji punktu sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, jakimi kierować będzie się organ wykonawczy, wydający zezwolenia na prowadzenie tego typu działalności, gdyż w myśl art. 18 ust. 1 przedmiotowej ustawy, sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży może być prowadzona tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), właściwego ze względu na lokalizację punktu sprzedaży. Przepis art. 18 znajduje zastosowanie w odniesieniu do jednorazowych zezwoleń, z ograniczeniem wynikającym z art. 18¹ ust. 1 ustawy. To zatem na tym etapie następuje weryfikacja zgodności lokalizacji punktu z zasadami obowiązującymi na terenie danej gminy. Jednocześnie ustawodawca wiąże wydanie zezwolenia z koniecznością przestrzegania uchwał podjętych m.in. na podstawie art. 12 ust. 1 i ust. 2 ustawy.

W ocenie organu nadzoru, Rada Miejska w Rynie, kwestionowanymi przepisami, w niewłaściwy sposób skorzystała z upoważnienia ustawowego do ustanowienia prawa miejscowego w postaci zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Trudno bowiem uznać, że regulacja nakładająca na punkt sprzedaży napojów alkoholowych, który posiada zezwolenie na sprzedaż alkoholu do spożycia w miejscu sprzedaży, obowiązek wyposażenia w toaletę i umywalkę z bieżącą wodą oraz przewidująca, że zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży (na wynos) nie uprawnia do spożywania napojów alkoholowych przy miejscu sprzedaży (stoliki, ławki, parasole przed punktem), stanowią dyrektywy normujące warunki rozlokowania miejsc sprzedaży i podawania napojów.

Orzecznictwo sądowno-administracyjne stoi na stanowisku, że normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły i literalny. Zakazane jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Każde działanie organu władzy musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy.

W świetle powyższego uznać trzeba, że kwestionowane przepisy zostały podjęte bez ustawowego umocowanie i muszą być wobec tego wyeliminowane z obrotu prawnego.

W związku z powyższym rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Otrzymują:

1. Przewodniczący Rady Miejskiej w Rynie;
2. Burmistrz Rynu.